

G e o r g e

Divadelní hra o třech dějstvích

Autor: Martin Vojtovič

POSTAVY: George
Pan M
Roxana
Jack
Peter
Vizážista
Herec
Fotograf
Stalone
Blacksmith
Chalkin
Hacksnová
Český velvyslanec
Cornel
Hlasatelka
Ředitel banky
Girls
1. kameraman
2. Kameraman
Hosté večírku

Odehrává se v současnosti v neznámé zemi zvané Amnézie

Dějství první

Obraz 1.

Výstup 1.

(Na forbině jsou po celou hru dvě nebo více obrazovek, v první řadě je jeden nebo dva kameramani, kteří snímají detaily tváří a různé jiné věci. Georgova kancelář - Stůl, židle, na stole telefon, bar, na baru televize. George stojí za svým stolem. Přichází asistent Jack.)

George: Tak, pane asistente, jak se vám líbí nová práce?

Jack: Zatím mě to docela baví, pane.

George: Říkejte mi Georgi, všichni mi říkají George.

Jack: Ano pane... e totiž Georgi.

George: A jak si tedy vedeme?

Jack: Naše preference lehce klesají. Bohužel.

George: Cože? To není možné. *(Trošku zrudne a naštvě se, ale hned se zase ovládne a zklidní)*. No snad to nebude tak zlé. Tak běžte zase pracovat. A příště chci slyšet jen dobré zprávy.

Jack: Ano pane. *(Odejde)*

George: *(Vstane a bouchne do stolu)* Proč jsem si vzal za asistenta takového hňupa! Ta nová agentura je úplně na nic. Sice každou hodinu běží moje spoty v té jejich televizi Meteor, ale co je mi to platné, když moje preference pořád klesají. Já musím vyhrát volby. Stanu se prezidentem a svět bude patřit mně. Neponižoval jsem se celý život jenom proto, abych byl jen poražený. Těch úplatků co jsem dostal... a dal. To by v tom byl čert, abych ty volby

nevyhrál. (*Sedne zase za stůl a pustí televizi, projíždí různé zpravodajské kanály, hledá zprávy, které se týkají jeho. Náhle se objeví titulky „George vs. Peter“ a hned potom běží Georgův projev.*)

Výstup 2.

(Zprávy v tv - Georgův projev - stojí za řečnickým pultem, všude plno mikrofonů)

George: Dámy a pánové, mé cíle jsou jasné. Chci zvýšit prosperitu našeho státu, chci se vypořádat s teroristickou hrozbou, která naši zemi stále ohrožuje, chci už jednou provždy vyřešit přistěhovaleckou otázku, chci snížit daně, chci prosazovat národní zájmy naší země po celém světě a budu posilovat vliv našeho státu, abych zajistil trvalý mír. A to s použitím všech možných prostředků. Já chci být vaším příštím prezidentem, chci vést můj lid do nového tisíciletí. Mé heslo je „Dát každému, co zaslouží“ a já toto své heslo splním. Dám každému, co zaslouží. (*Střih na hlasatelku*)

Hlasatelka: Ještě bych k projevu kandidáta George dodala, že vyzval svého protikandidáta, aby odstoupil kvůli údajnému podezření z podplácení. Kandidát Peter toto podezření striktně odmítl a také přednesl svůj volební projev. Prosím do režie o jeho záznam.

Peter: Mé cíle jsou jasné. Daňová reforma, důchodová reforma, podpora rodin s dětmi a zlepšení našeho životního prostředí. Toť vše. K těm falešným a nepravdivým nařčením svého protikandidáta se již nebudu vyjadřovat. Děkuji! (*Střih na hlasatelku*)

Hlasatelka: Podle posledních průzkumu stále vede, i přes masivní kampaň kandidáta George, kandidát Peter. Jak se zdá jeho korupční aféra neměla zatím na mínění voličů žádný vliv. Přesto, že se již volby blíží, je ještě mnoho voličů nerozhodnuto. (*Ukáže se tradiční koláč*)
Další vývoj předvolební situace přineseme v příští relaci.
(*George našťvaně vypne televizi a mrskne ovladačem pryč*).

Výstup 3.

(George vezme telefon a zavolá Jacka)

George: Mohl byste hned ke mně přijít! *(Přichází Jack)*

Jack: Ano pane.

George: Tak jste měl pravdu s tím poklesem preferencí. Právě to potvrdili v televizi.

Jack: *(Řekne jakoby do publika)* A co se řekne v televizi, to je svaté. *(Ke Georgovi)* Ano také jsem to viděl.

George: Cože? Vy se díváte v pracovní době na televizi?

Jack: Ano. Co je na tom špatného? Musím snad sledovat, jak se vše vyvíjí. *(Zase lehce k publiku)* Vše důležité se dozvím jen ze zpráv televize Meteor.

George: Ano, asi máte pravdu. Ale to nemění nic na tom, že jsme si velice pohoršili. Sakra, co pohoršili!..... Aní ta blbá pomluva nezabrala.

Jack: Já vám to říkal. Takových obvinění je týdně několik. Lidé už tomu moc nevěří.

George: Však já na toho Petera ještě něco vymyslím. Pro začátek bych chtěl víc reklamy, pane asistente. Víc billboardů, víc plakátů, víc spotů v televizi. Zaříd'te to. Hned!

Jack: Promiňte pane...

George: Nechci slyšet žádné výmluvy.

Jack: Je mi velice líto....

George: Nerozuměl jste?

- Jack: ...pane, ale na další investice do propagace nemáme už žádné finance.
- George: Tak je vezměte z něčeho jiného.
- Jack: Už nemáme z čeho.
- George: Tak si něco zase půjčíme.
- Jack: Nikdo nám už nepůjčí. Zadlužil jste se u všech bank, dlužíte všem.
- George: Tak banky nám už nepůjčí? No to se ještě uvidí! Až vyhraju volby, tak s nimi zatočím. *(Přemýšlí)* Tak tedy zavolejte sponzorům, ať ještě přispějí a členové strany musí taky přispět. Jde také o jejich čest. Nemůžou nás přece nechat prohrát volby. Jak bych vypadal a jak by vypadala naše strana!
- Jack: Omlouvám se, pane, ale to není možné. Sponzoři už nám nic nedají a předsednictvo strany se usneslo, že nám další finance na volební kampaň neposkytne. Jsme prakticky před bankrotem, jestli se tomu dá takto říkat. Jediné co by nás zachránilo, by byly vyhrané volby.
- George: *(Rozzuří se)* Cože? Cos to říkal? Bankrot?! *(Chytne Jacka pod krkem za kravatu a klidně říká)* Ty mi ty peníze seženeš chlapečku. Nebo máš padáka. Co padáka, bude s tebou konec, já to zařídím. Nikde si ani neškrtněš. Já musím vyhrát *(Bouchá do stolu)*, já musím vyhrát *(Jack pomalu couvá pryč)*, já vyhraju. Dám každému, co zaslouží.

Výstup 4.

(Na scéně se objeví pan M)

- George: To vám slibuju, vy smradi. *(Jakoby v transu, pana M si vůbec zatím nevšiml.)*

- Pan M: Tak co, Džooooórdži? Nedaří se a nedaří, vid'?. Ten svatoušek Peter pořád vyhrává. Já vím.
- George: *(Se probudí)* Co tu děláte?
- Pan M: To bys rád věděl, vid'?
- George: Jakým právem si mi dovolujete tykat? Kdo vůbec jste? *(George zvedne telefon)* Halo, ochranka, haló, jste tam?
- Pan M: Ale tobě tak přece všichni říkají, Georgi. Máš to přece i na plakátech. Kdo jsem není důležité. Spíš by ses měl zeptat, co pro tebe můžu udělat, Džooorgi.
- George: Jak jste se sem dostal? A kdo vás sem vůbec pustil? *(Zase zvedne telefon, že chce volat)* Halo, Jacku, koho jste to sem pustil! Haló. Jste tam?
- Pan M: Namáháš se zbytečně. Nikdo tě neuslyší. *(George vytahuje bouchačku a míří s ní na pana M. Vstává a jde před stůl.)*
- George: *(Výhružně)* Tak a teď mi hezky rychle vyklopíš, kdo jsi a kdo tě sem poslal.
- Pan M: Ale jen klid. Polož tu hračičku. Přišel jsem ti jen dát přátelskou nabídku. *(Pan M se pomalu přibližuje ke Georgovi)*
- George: Zůstaň stát! Naposledy se tě ptám, kdo jsi a kdo tě poslal... A nepřibližuj se! *(Pan M pomalu postupuje k Georgovi, šahá mu po pistoli, jako že mu ji chce vzít.)* Stůj! *(Chňapne po ní, George mu střílí šest ran do břicha. Ještě chvíli bude mačkat než zjistí, že vystřílel všechny náboje.)* Blbče! *(Jde k baru, otevře jej a nalije si skleničku whisky, stojí zády k ležícímu panu M a pije. Mezitím pan M klidně vstane, trochu se opráší, ani stopa po zásahu, a frajersky se opře o stůl.)*

Pan M: Taky mi nalej skleničku. (*George se otočí, uvidí pana M, lekne se, hodí do sebe další sklenku a vyjeveně čumí, od výstřelu je celý roztřesený. Pan M jde k němu.*) Ukaž, naliju si ji sám, ty bys to ještě rozlil. (*Roztřesený George si jde ke svému stolu sednout, pan M si nalije, napije se a zase se opře o bar.*) (*Vesele*) Mmm, dobrá. (*Zvážní*) Tak a teď vážně. Už bychom konečně mohli projednat tu mou nabídku.

George: Kdo jste?

Pan M: Můžeš mi říkat, mmm (*Přemýšlí*), třeba pan M.

George: A kdo vás sem tedy poslal, pane M?

Pan M: To je moje věc.

George: Snad smím vědět, s kým mám tu čest.

Pan M: To není opravdu důležité. Můžeš si myslet, že mě sem poslal třeba sám ďábel.

George: Na žádné peklo nevěřím, nejsem malý harant! Nejsi náhodou jeden z těch všivých pisálků? Nebo dokonce jeden z Peterových lidí!

Pan M: Nejsem žádný novinář, ani nepatřím k tvému soupeři. Ale věř si čemu chceš. Na tom nezáleží.

George: To se mi snad jenom zdá. Tak co tedy po mě chcete?

Pan M: Konečně rozumná řeč. Víš, Georgi, vím, že se ti teď právě moc nedaří. Peter stále vede, jeho preference stále stoupají a tvoje naopak klesají.

George: To není pravda.

Pan M: Mlč! Nemám rád, když mě někdo přerušuje. Kde jsem to skončil...mmm...
Jo, tvoje klesají. Vykašlaly se na tebe všechny banky i tvá vlastní strana.
Nemáš žádné peníze a prakticky už nemáš žádnou šanci vyhrát volby. A
proto přicházím já, abych ti pomohl.

George: Jak mi můžete pomoci?

Pan M: Můžu ti splnit tvůj největší sen. Můžu zařídit, že vyhraješ volby a staneš se
prezidentem.

George: A jak byste to tak mohl zařídit? Zabijete Petera?

Pan M: O to se nestarej, to je moje věc.

George: A co za to?

Pan M: Samozřejmě to nebude zadarmo.

George: To jsem si myslel. Tak kolik?

Pan M: Nejde o peníze.

George: Tak o co tedy?

Pan M: *(Vytáhne smlouvu)* Stačí, když mi podepíšeš tuto smlouvu a vše ostatní
zařídím sám.

George: Budu si to muset ještě rozmyslet. Myslím, že na tom nejsem zas tak špatně
a hlavně nejsem takový idiot, abych podepisoval smlouvy nějakým
podvodníkům. Už mám dost té vaší komedie. Ven. *(Vstane a ukazuje
prstem směrem na dveře)*

Pan M: No jak myslíš, Džooooórdži. Já ti chtěl jen pomoci. Peter snad bude
důvěřivější. Kdyby sis to náhodou rozmyslel, tak stačí zavolat heslo „M“

(Vtom se kolem pana M rozprostře dým a on zmizí, nejlépe propadlem nebo tajnými dveřmi, George nejprve nechápavě zavrtí hlavou a pak se dá na cestu k baru, nalévá si velkou skleničku.)

George: No to určitě, na to ti tak skočím chlapečku. *(Jde si se skleničkou zase sednout za stůl, u stolu popíjí.)* Ze mě nikdo nebude dělat blbce. *(Scéna se pomalu plní lehkým uspávacím plynem)* Jen mi nejde do hlavy, jak se sem ten chlap dostal a jak to, že jsem ho nezastřelil. *(Pomalou usíná)* Budu to muset zítra prošetřit. *(Usnul na stole)* TMA

Obraz 2.

Výstup 1.

(Scéna se rozsvěcuje, George leží na stole a spí, vše jako v předchozím obraze.)

George: *(Probouzí se)* Aáá, proč mě zas bolí ta palice. Co jsem to zas včera prováděl. *(Chvilí pauza, uvidí na stole flašku)* To bude asi ta whisky. Už bych s tím měl přestat. Ale proč jsem jí tolik vypil už nevím. Ráno jsem měl projev, pak jsem se stěhoval do téhle nové kanceláře, co mi zařídila ta moje nová agentura. Že by jsme to tak oslavovali? To ne. Tak jak jsem se tak ztřískal? *(Přemýšlí, jde si dát zase panáka, hodí ho do sebe, nalije si další skleničku a jde si zase sednout)* A už to mám. Řešili jsme ty průzkumy a pak přišel ten divný člověk a já jsem ho zastřelil. *(Pauza)* Nebo že by se mi to jenom zdálo? *(Podívá se na místo, kde střílel do pana M.)* Žádná krev. *(Vezme telefon)* Halo, Jacku, jste tam?

Jack: Ano.

George: Pojdte ke mně. Jo a řekněte někomu, ať mi uvaří pěkně silné kafe. *(Položí telefon)* Už bych neměl tak pít. *(Dopije skleničku, přichází Jack.)*

Výstup 2.

George: Tak kde mám to kafe!

Jack: Hned tady bude. Musíte chvíli vydržet.

George: Kdy jste včera odcházel?

Jack: Někdy kolem jedenácté večer.

George: A nikoho zvláštního jste ke mně nepouštěl?

Jack: Ne, nikoho.

George: A telefon vám fungoval?

Jack: Proč by neměl fungovat.?

George: Tak fungoval nebo nefungoval?

Jack: No fungoval. Určitě fungoval. Snažil jsem se sehnat další peníze, jak jste mi poručil. Jenom mezi desátou a jedenáctou jsem měl asi tři telefonáty.

George: A sehnal jste něco?

Jack: Bohužel zatím nic. Tak pozdě večer už není nikdo k zastížení. Budu na tom pracovat dál. Snad něco seženu. Přál jste si ještě něco?

George: (*Zasmušile*) Ne běžte.

Jack: Ano, pane.

George: Počkejte! A neodběhl jste si večer nikam?

Jack: Ne.

George: Dobře, běžte. A chci slyšet jen dobré zprávy! Bez peněz nebo jiné pomoci se mi ani neukazujte na očích. Rozumíte!

Jack: Ano pane. *(Odchází)*

George: Tak že by se mi to jenom zdálo? *(Otevře šuplík ve stole a vytáhne revolver)* Vypadá to, že se z něj nestřílelo. Ani jeden náboj nechybí. Tak se mi to asi zdálo. *(V tom přichází Jack s kávou)* Řekl jsem vám, že chci slyšet jen dobré zprávy! Máte dobré zprávy?

Jack: Ne, jen vám nesu tu kávu.

George: Aha. Dobře. *(Jack položí kávu na stůl a zase odejde)* Tak se podíváme, jak si stojíme.

Výstup 3.

(Pustí tv, v tv zprávy, hlasatelka)

Hlasatelka: Další zprávy. Podle nejnovějšího exkluzivního průzkumu pro naši televizi Meteor, by kandidáta George volilo 17 procent občanů a kandidáta Petera 59 procent. *(Střih – reklama)*
(Zazní hlas „Reklama“, na obrazovce tři dívky v sexy spodním prádle, olizují si rty, ukazují směrem dolu na nápis „volej pana M“. Lákají. No prostě jako reklama na erotické linky.)

Girls: Jsme žhavé, jsme nadržené, tak zavolej pana M. Pokud chceš vyhrát volby, tak volej pana M. Kdo volá pana M, stane se prezidentem. Tak zavolej pana M. Neboj se. Pan M. Emmmmmmmm! *(Televize sama zhasne)*

Hlas pana M: To nebyl sen. Nic se ti nezdálo! Ještě sis to nerozmyslel? Kdyby sis to rozmyslel, tak víš co máš dělat! *(Na obrazovce se objeví velké písmeno M)*

Výstup 4.

- George: To už mám vidiny nebo co? (*Bere telefon*) Jacku, pojd'te sem. (*Přichází Jack*) Viděl jste zprávy?
- Jack: Ano viděl. Je to hrozné.
- George: Co je hrozné?
- Jack: No ta vaše velká ztráta.
- George: No to ano. A jinak vám na těch zprávách nebylo nic divného?
- Jack: Ne. Zprávy jako obvykle. Teroristé hrozí, v Asii bylo zemětřesení a Česko vyhrálo mistrovství světa ve fotbale.
- George: A nepřerušila vám zprávy taková divná reklama?
- Jack: Ne pane, jaká?
- George: Žádná. Dobře-díky-běžte. (*Jack odchází. Ale nakonec se ještě zastaví a kouká na George*) Řekl jsem běžte.
- Jack: Ale pane....
- George: Chcete ještě něco?
- Jack: No bohužel mám špatné zprávy. Nesehnal jsem další finance na vaši volební kampaň. Je mi to líto.
- George: Tak tobě je to líto! Ven! Já ti dám. Na co myslíš, že jsem tě přijímal? Abys mi jen vařil kafe? (*Jack utekl*) Však já ti ukážu, kdo je tady pánem. Všem ukážu, kdo je tady pánem. Jen co vyhraju volby. Zavolám toho šaška, co si

říká pan M a všichni uvidíte, kdo je George. Já vám ukážu. Vy smradi jedni. Vy si myslíte, že mě jen tak porazíte. Však počkejte.

Obraz 3.

Výstup 1.

- George: Pane M. Heslo M. Jste tady? Ozvěte se. (*Pausa*) (*Jde dopředu k publiku a volá*). Pane M! (*Je zády ke svému stolu. Mezitím přijde odněkud ze zadu nebo tajnými dveřmi pan M a posadí se do Georgova křesla a dá si nohy na stůl.*)
- Pan M: Volal jsi mě Džooooórdži? (*George se otočí a lekne se*)
- George: Volal. A vypadněte z mého křesla. Nemám rád, když se někdo snaží dostat na moje křeslo.
- Pan M: Třeba jako Peter. Vid'?' (*Sundá nohy ze stolu a vstane. George si sedne na svoje místo, pan M si sedne na stůl.*)
- George: Třeba jako ten prašivec Peter. Tak co bude s tou smlouvou. Chci vědět co je v ní.
- Pan M: Tak přece jenom ses rozhodl moji pomoc přijmout. Moudré rozhodnutí. (*Vytahuje smlouvu*) Tady je. (*Strčí ji Georgovi přímo před oči, ten ji lehce odstrčí od obličeje.*)
- George: Už nemám co ztratit. Peníze jsou fuč a preference pořád klesají. (*Vezme smlouvu a položí ji před sebe na stůl.*) Teď mě ale zajímají podmínky této smlouvy. (*Klepe prstem na ni*)
- Pan M: Podmínky jsou jednoduché. Já ti pomůžu k prezidentskému křeslu a ty budeš muset jako prezident udělat některé věci tak, jak ti přikážu já. Nic víc.

George: Kde to mám podepsat?

Pan M: Pokud ovšem naši smlouvu nedodržíš a neuposlechněš mých příkazů, budeš muset odstoupit z funkce prezidenta a já se stanu tvým nástupcem. Během tvé vlády budu samozřejmě plnit funkci tvého osobního poradce a tajemníka. Abys mě měl pořád po ruce. Férová nabídka, ne? *(George chvíli přemýšlí)*

George: Sice ti pořád nevěřím, ty pacholku jeden,...ale co. Stejně nemám co ztratit. Tak kde to mám podepsat? *(Pan M ukazuje, kam přijde Georgův podpis)*

Pan M: Tady.

George: Vlastní krví?

Pan M: To už se dávno nedělá. Ale jestli chceš, tak tě klidně bodnu.

George: Ježiši, to né. *(Rychle se podepíše)* Tak a je to. *(Pan M sbalí smlouvu do kapsy, vytáhne si cigárko, zapálí si ho a v klidu si ho vychutnává.)*

George: *(George jde do baru pro šampaňské. Pan M mezitím zmizí.)* Tak to bychom měli oslavit, pane M. Dáte si se mnou šampaňské? Nebo ti můžu tykat? *(Otočí se, v ruce drží skleničky a šampaňské)* No tak to oslavím sám. Nevadí. Zbude víc pro mě. *(Sedne za stůl a nalije si, hodí do sebe skleničku.)* Stejně si myslím, že to bude nějaká šaškárna. Určitě se zítra objevím v nějakém tom bulváru, jak jsem naletěl nějakému podvodníkovi. A to v nejlepším případě. *(Pausa)* Stejně nemám co ztratit. Tak co. Volby jsem už stejně prohrál. *(Usne, tma)*

Výstup 2.

(George leží na stole. Do místnosti přichází Jack, který ho opatrně vzbudí)

George: Co je? Co se děje?

Jack: Přišli za vámi nějací lidé. Posílá je nějaký pan M. Mám je pustit dál?

George: Jací lidé, jaký pan M? *(Než stačí Jack odpovědět, George si vzpomene)*
Aha, už si vzpomínám. Tak je sem pusťte. *(Jack jde pro návštěvu.*
Přicházejí vizážista, fotograf, herec-poradce. Vizážista je mírně přiteplený,
mluví přiteplným hlasem. Vizážista si nese nový oblek líčidla atd., fotograf
své náčiní a herec jde s prázdnou.)

Vizážista: Dobrý den, pane Georgi. Jak se máme? *(Podávají si ruce)* Jmenuji se Jack Bauer a budu vaším vizážistou. *(Vizážista ukazuje, George si podává ruku s Bourbonem a pak s fotografem.)* Toto je Jacques Bourbon známý herec, pedagog a hlasový poradce. A toto je náš fotograf. Posílá nás pan M, abychom vám pomohli s vaší volební kampaní. Koukám, že jste pořádný kus chlapa. To je dobře, to je moc dobře. Ale kdybyste trochu zhubnul, tak by vám to neuškodilo, *(K fotografovi)* že pane Mulder? *(Fotograf si mezitím staví v Georgově kanceláři takový malý ateliér.)* Ták, postavte se nám sem hezky před stůl. *(Herec si sedá na jeho místo a zatím ho jen tiše pozoruje.)* No, docela hezky stojíte.

Herec: Jako nějaký kovboj.

Vizážista: Ale hezky, tak mužně. Nejdřív si musíte zkusit toto sako. Je vám ušité na míru. *(Vytahuje sako)*

George: Růžové?

Vizážista: Ale nebojte se, trochu vám zvětší ramena a dodá větší důstojnosti. *(George si obléká sako)*

- Herec: Ale nesmíte se v něm hrbít.
- Vizážista: Ano, to by nebylo dobré. No vidíte, padne vám jako ulité. Že pane Mulder?
- Fotograf: *(Ohlédne se)* Ale ano. *(Mávně rukou)*
- Vizážista: A teď musíme něco udělat s těmi vlasy. Můžete si to sako zase sundat. *(George si sundá sako. Zjevně se mu řádění vizážisty moc nelíbí, tváří se blbě a mlčí. Vizážista vytáhne hřeben a začne česat Georgovi různé účesy.)* Tak na pěšinku to nejde, to byste vypadal víc mladě a rozverně. Na patku to také nejde, to byste vypadal jako Hitler. Sice by vám to dodalo sugestivnosti, ale také by to vyvolávalo určité asociace. Tak to zkusíme jen sčesat dolů. No to taky ne. To byste vypadal jako sladký blbeček. Mně byste se tak sice líbil, ale pro vaše účely bude přece jenom nejlepší ta patka. Uděláme ji na druhé straně, aby to tak nekřičelo. Jen si teď nesmíte nechat narůst štíhlý černý knírek. *(Nakonec z kapsy vytáhne malý štíhlý černý knírek a přiloží ho Georgovi pod nos.)* Ukažte jak byste vypadal?
- Herec: A teď ještě zdvihněte pravici a zamávejte jakože svým voličům.
- Vizážista: No úplný Áda, že pane Mulder?
- Fotograf: *(Ani se neohlédne)* Ale ano pane Bauer.
- Vizážista: Tak to bychom měli. Teď vás ještě trochu nalíčím, abyste se nám tolik nelesknul do objektivu. *(Vezme velkou pudřenku a nabere velkým hadříkem hodně pudru-make-upu a začne ho pořádně patlat Georgovi do ksichtu. Až to práší všude kolem. George se naštvě.)*
- George: Vyser se na to! *(Vizážista vesele pudruje dál)* Říkám ti vyser se na to! *(George chytne vizážistu za ruku, ve které drží hadřík. A vrazí mu ji do obličeje. Vizážista ustoupí a začne plivat.)*

Vizážista: Ble ble ble. Fuj! (*Odejde kousek do zadu, kde si začne kapesníkem čistit obličej.*)

Herec: Tak jste se nám konečně projevil. Sice né moc vybíravě, ale to se spraví. Příště byste mohl použít větu „Mohl byste toho, prosím, nechat?“ s důrazem na to nechat. Bylo by to rozumnější. Tak a teď se hezky postavte doprostřed kanceláře a řekněte nám stejným tónem své volební heslo.

George: Dát každému, co zaslouží.

Herec: Lepší bude „Dám každému, co zaslouží“ A nezapomeňte stejným tonem jako to vaše: „Vyser se na to!“ (*Z ničeho nic se odněkud objeví pan M a po bocích na forbině začne povzbuzovat diváky, aby skandovali s Georgem.*)

George: Dám každému, co zaslouží.

Herec: A ještě.

George: Dám každému, co zaslouží.

Herec: A ještě víc!

George: Dám každému, co zaslouží!

Herec: Znovu!

George: Dám každému, co zaslouží! Dám každému, co zaslouží! Dám každému, co zaslouží!

Herec: Dobře. Pane Mulder, jste připraven?

Fotograf: Ještě moment. (*Herec vstane, vezme svoji židli a dá ji před George opěradlem k divákům*). Tak už můžu. (*Postaví si bílé pozadí za George*)

Herec: A teď si představte, že stojíte před svými voliči. Zkusíme si to znovu. Nejdřív se opřete o opěradlo židle a řekněte svým voličům své heslo.

George: Dám každému, co zaslouží. (*Fotograf začne George fotit.*)

Herec: Dobře. A teď dejte důraz na to „každému“ a „zaslouží“. A hezky rázně si ukažte do voličů-komu dáte, co zaslouží. (*George ukáže na „každému“ do publika a na „zaslouží“ totéž*)

George: Dám každému, co zaslouží!

Herec: Ne, ne. Zkuste si na to „zaslouží“ jakoby bouchnout pěstí do toho opěradla.

George: (*Totéž jako předtím, ale i s tím bouchnutím pěstí*) Dám každému, co zaslouží.

Herec: Znovu.

George: Dám každému, co zaslouží.

Herec: Znovu!

George: Dám každému, co zaslouží! (*Přiběhne Vizážista a začne George znovu pudrovat. Ten ho hned odstrčí.*) Vypadni.

Vizážista: Tak si vezměte aspoň to sako. (*Vizážista podá Georgovi sako a ten si ho s nelibostí obleče.*)

Herec: Dobře. A teď si zkusíme ještě váš volební projev k voličům. Začněte.

George: Vážení občané, mé priority jsou jasné. Chci zvýšit prosperitu našeho státu, vypořádat se s teroristickou hrozbou, snížit daně...

Herec: Hezky pomalu, pomalu. Ale rázně. Musí to mít svoje stálé tempo a pravidelný rytmus. Musíte si dělat mezi větami hezky pauzy a dávat důraz na důležitá slova. Dívejte se přitom upřeně do publika, tedy do voličů a občas se podívejte do textu, i když už to umíte nazpaměť. Když chcete něco zdůraznit, tak si pomozte trochu rukama. Nebojte se pěkně důrazně. A s citem.

George: *(Bodák na George, okolí se trochu setmí)* Vážení voliči, dámy a pánové, jsem si jist, že již znáte mé cíle a priority. Je to především má touha po moci, která mě žene vpřed. Mezi mé priority patří získání co největšího množství peněz do mé kapsy, pomsta mým nepřátelům, rozšíření mé moci a mého vlivu, možnost dělat si, co chci a co se mi zamane. Proto žádám o vaši podporu. Slibuji, že po mém zvolení do funkce prezidenta, splním své předvolební sliby. Zvýším daně, budu všemožně podporovat korupci, vyřídím si se všemi své účty a zabráním opozici, aby měla jakýkoliv vliv v této zemi. Slibuji, že dám každému, co zaslouží. Já dám každému, co zaslouží.

(Během tohoto projevu by mohla probíhat přestavba na druhé dějství. Byl by tam pomalý přechod. Během tohoto projevu by se přinesly stoly s jídlem a pitím, pomalu by začali přicházet hosté na povolební večírek. Odnesl by se stůl a tak. A nakonec by někdo vyměnil Georgovi židli za skutečný řečnický pul. A pokud by měl růžové sako, vyměnilo by se za jiné, důstojnější George by jenom změnil styl a tón svého projevu a plynule by přešel do svého povolebního vítězného projevu.)

Druhé dějství

Obraz 1.

Výstup 1.

(Georgův děkovný projev, pokračuje z předchozího obrazu. Stojí za řečnickým pultem, kolem několik lidí, generálové, politici, atd. Je tam i pan M. Jinak jsou na scéně stoly s jídlem a pitím. George pronáší svůj projev, ostatní ho sledují.)

- George: Vážení voliči, milí přátelé, chtěl bych vám vyjádřit své neskonale poděkování za vaše hlasy. Jsem rád, že mi tak mnoho obyvatel naší země vyjádřilo svým hlasem podporu. A dalo mi tak důvěru, které si neskonale vážím. Slibuji, že vaši důvěru nezklam. Budu se striktně držet svého programu a dokážu, že mé heslo „Dát každému, co zaslouží“ nebyla jen laciná předvolební fráze. Já dodržím svůj slib a dám každému, co zaslouží. Nesmím také zapomenout na televizi Meteor, která mě při mé volební kampani nejvíce podpořila. Dámy a pánové, děkuji vám, že jsem se stal prezidentem této země. Příští čtyři roky budu bojovat za blaho nás všech. Děkuji vám. *(George se lehce ukloní, lidé na scéně začnou Georgovi tleskat. Pan M si stoupne na forbínu a bude se snažit roztlékat publikum, aby Georgovi také zatleskali. Po potlesku mu všichni gratulují)*
- Jack: Velice gratuluji, pane. Jsem rád, že jsem mohl také já přispět k vašemu vítězství. A jsem také rád, že si mě dále ponecháte jako svého asistenta. To vám nikdy nezapomenu.
- George: Děkuji. A teď běžte obsluhovat hosty.
- Jack: Ale pane, na obsluhu jsou tu jiní.
- George: Co jsem řekl! Běžte! *(Jack odejde bavit hosty, přichází pográtulovat předseda strany Cornel)*

Cornel: No vidíš, Georgi, jak jsi to v naší straně dotáhl daleko. Doufám, že víš, že za svůj úspěch vděčíš naší straně. Dokonce se objevily i hlasy, že by se naše strana měla přejmenovat na Georgovu stranu. Tak na nás nezapomeň. Nezapomeň, co všechno jsme pro tebe udělali. (*Obejmou se, George s nelibostí*)

George: (*Naštvaně*) Děkuju. (*Cornel odejde, přichází gratulovat pan M*)

Pan M: Tak co Džoooórdži, ještě pořád si myslíš, že jsem podvodník? Všechno je podle smlouvy, jak bylo ujednáno. Jen nezapomeň, co jsme si domluvili. Když ti přikážu, ty budeš muset poslechnout. Nezapomeň! A teď se hezky usmívej, představím ti ostatní hosty. (*Pan M se postaví vedle George a začne představovat ostatní hosty večírku. Přichází generál Stalone.*)

Pan M: Toto je generál Stalone.

Stalone: (*Zasalutuje*) Pane! Dobrý den, pane! Generál Stalone! Pane.

Pan M: A toto je generál Blacksmith.

Blacksmith: Těší mě, pane prezidente.

George: Mě také, pánové.

Pan M: S oběma generály se teď jako nový vrchní velitel budete setkávat docela často .

Stalone: Je to pro nás velická čest, pane.

George: Těším se na naši spolupráci.

Blacksmith: Mohu mít jeden dotaz, pane prezidente?

George: Ptejte se.

Blacksmith: Sloužil jste u armády?

George: Ano. Sloužil.

Blacksmith: A u jakého pluku, pane prezidente?

George: U osmého zásobovacího pluku.

Stalone: V jaké hodnosti, pane?

George: Desátník.

Blacksmith: A v jaké funkci, smím li se ještě zeptat.

George: Jako kuchař. (*Generálům se protočí panenky, podívají se na sebe a rychle se rozloučí*)

Blacksmith: Děkujeme pane. Nashledanou.

Stalone: Dovolte mi odejít, pane.

George: Nashledanou, pánové. (*Generálové zasalutují a odejdou*)

Pan M: Dále tady jsou velvyslanci z některých zemí. Teď k nám právě jde velvyslanec Ruska.

Chalkin: Náš prezident posílá srdečné pozdravy z Ruska.

George: Je to stále ten stejný prezident, co nejprve pracoval u tajné služby?

Chalkin: (*Smutně a zkroutěně*) Da. (*Odchází*) (*Přichází velvyslankyně USA*)

- Pan M: Mohu vám představit velvyslankyni Spojených států amerických Jassicu Hacksnovou?
- Hacksnová: Váš jmenovec vám gratuluje k vašemu zvolení.
- George: Děkuji. *(Dále přichází český velvyslanec)*
- Pan M: Toto je velvyslanec České republiky. *(Podá si ruku s českým velvyslancem, který bezeslova odejde)*
- George: *(k panu M)* A kde je vůbec ta Česká republika?
- Pan M: V Evropě. Někde na východě u Ruska. Pořád nám lezou do prdele.
- George: Aha.
- Pan M: Dále tu ještě je ředitel naší největší banky pan John McCarter, jeden z těch, kteří ti nechtěli půjčit. *(Mává na ředitele McCartera, ten přichází a podává si s Georgem ruku.)*
- Ředitel banky: Velice mě těší, pane prezidente. Naše banka je největší v zemi. Jsem rád, že si s vámi mohu potřást rukou. Kdybyste někdy potřeboval výhodný úvěr. Stačí mi zavolat.
- George: Ano, děkuji.
- Pan M: Ještě tu jsou další významné osobnosti a spousta novinářů. Mezi nimi i sličná reportérka slečna Roxana. *(Volá na ni)* Slečno Roxano, pojděte k nám. *(Přichází Roxana, George se zamiluje na první pohled)*
- Roxana: Těší mě, pane prezidente. *(Podává Gergovi ruku, ten ji políbí)*
- George: Mě více, slečno Roxano. *(Roxana odchází)* To je ale kočička, pane M.

Pan M: Není špatná.

George: Vůbec není špatná. Je vynikající. *(Mezitím chodila mezi hosty obsluha a rozdávala skleničky se šampaňským na přípitek.)*

Pan M: *(Volá na celé kolo)* Dámy a pánové, prosím, připijme na nového prezidenta naší země, na George.

Všichni: Na prezidenta George. *(Všichni připijí.)*

George: Děkuji přátelé. A teď se všichni dobře bavte. *(Poté jde Roxana k bufetovému stolu, který je napravo v popředí a zobe nějaké dobroty. George jde za ní.)*

George: Tady ty chlebičky jsou vynikající. Zkuste je.

Roxana: Děkuji, pane prezidente.

George: Nechtěla byste si se mnou sednout někam stranou a trochu si se mnou popovídat.

Roxana: Ano, ráda bych s vámi udělala interview.

George: Tak jsem to nemyslel. Rád bych vás pozval na takové malé soukromé pohoštění v ústraní.

Roxana: Jak to myslíte pane prezidente? Neměl byste opouštět své hosty.

George: No třeba do mého bytu nebo pracovny. Tam bychom měli větší klid a více soukromí. Mohli bychom si spolu trochu zašpásovat.

Roxana: Pane prezidente, já nejsem jedna z těch , které jdou hned s každým do postele a ani nejsem žádná lehká holka. Sbohem, pane prezidente. *(Roxana*

se otočí, jako že odejde, ale George ji chytí za ruku a zadrží). Pust'te mě, nebo začnu křičet. Myslím, že by to pro vás nebyla dobrá vizitka.

George: Neodcházejte, nemyslel jsem to tak. *(George ji pustí)*

Roxana: Sbohem. *(Rychle a našťvaně odejde) (George našťvaně bouchne do stolu s jídlem)*

George: Sakra! *(Přitom si pořezze ruku o rozbitý talíř, všichni se na něj otočí, George si to ho všimne a schová ruku za záda).* To nic, přátelé. Jen jsem upustil talíř, nic se nestalo. *(Za Georgem jde pan M, který cestou vytáhne z přední náprsní kapsy kapesník).*

Pan M: Zavaž si to. To se ti moc nepovedlo. Ještě že už o nic nejde.

George: Jak to, že o nic nejde. Já ji chci.

Pan M: Koho?

George: No přece tu novinářku – Roxanu nebo jak se jmenuje.

Pan M: Tak prezidentovi se zachtělo mladého a krásného masíčka. Ty máš jednu choutku za druhou.

George: Chci ji a ty mi ji pomůžesh získat.

Pan M: Já? Proč bych to měl dělat?

George: Ty mi máš sloužit. Máme přece smlouvu.

Pan M: Ale o nevinných dívkách tam není ani slovo.

George: To je jedno. Nebo chceš od smlouvy odstoupit?

Pan M: Dobře. Pomůžu ti ji získat, ale ty pro mě taky za to něco uděláš a to hned zítra. (*Opona padá*)

Obraz 2.

Výstup 1.

(*George sedí ve své nové kanceláři, může být podobná té původní, Jack stojí před stolem*)

Jack: Vítám vás ve vaší nové kanceláři, pane prezidente. Zde jsou pro vás první záležitosti k vyřízení. (*Podává Georgovi hromadu lejster a papírů*)

George: Tak co to tu máme.

Jack: Nejprve je tu prodej našich Elektrických závodů. Odborná komise vybrala z šesti zájemců konsorcium bank PNP. Vy to musíte už jen podepsat. Dále zde máte požadavek na vyslání speciální jednotky vojáku do sousední země kvůli podezření, že chystají s naší zemí válku. A dále zde máte několik žádostí o milost.

George: Dobře, běžte si dělat svoji práci. Doufám, že jste mi vděčný, že jste to se mnou dotáhl tak daleko.

Jack: Jistě, pane. (*Odchází*)

George: Tak se na to podíváme. (*Jako obvykle se odněkud objeví pan M*)

Pan M: Nazdar Georgi! Tak jak se úřaduje v novém kanclíku?

George: (*Se lekne*) Fuj! Kde ses tu zase vzal?

Pan M: Tak co uděláme s tím prodejem? Já bych to dal rusákům.

George: Proč bych to měl dělat? Komise mi doporučila nějaké konsorcium bank, tak to jen podepíšu.

Pan M: To by bylo nemilé, Džordži.

George: Proč?

Pan M: Chci, abys to prodal té společnosti z Ruska. Víš jakou máme dohodu.

George: Ale...

Pan M: Navíc v tom tvém slavném konsorciu jsou hlavně banky, které ti nechtěly půjčit na tvou kampaň. Neříkal jsi, že jim dáš, co zaslouží?

George: To se ví, že jim dám, co zaslouží. Ty elektrické závody dostanou ti tví ruští přátelé. Za mé vlády nedostane ani jedna z bank, která mi nechtěla půjčit, žádnou státní zakázku a ani jim nic neprodáme. Já jim ukážu.

Pan M: No vidíš, tak se mi líbíš. Tak a tady máš seznam milostí, které potřebuju schválit. *(Vytahuje nějaké složky)* Máme několik přátel, které chceme dostat z vězení. Většinou jsou to neprávem odsouzení. *(George si probírá složky)*

George: Tady to je několikanásobný vrah.

Pan M: To je náš člověk, vězení mu nedělá dobře.

George: Jak nedělá dobře? Zdravotně?

Pan M: Tak nějak.

George: A tady to je známý tunelář, kvůli němu padlo několik bank. Myslím, že ho nedávno zatkli někde v cizině.

Pan M: Jo hezky si užíval na Sejšelách, když ho ti hajzlové chytli. Mimochodem, přispěl na tvoji volební kampaň Georgi. A to nemalou částkou. (*George rozpačité přejde k další složce*)

George: A tady ten zase znásilnil několik dívek.

Pan M: Kdo by si rád nezašpásoval.

George: Ale ty dívky byly nezletilé!

Pan M: Někdo má rád vdolky, někdo zase mladé holky. (*George znechuceně zaklapne složky*)

George: Když jsme u těch ženských, slíbils mi, že mi pomůžeš s tou Roxanou.

Pan M: Když mi podepíšeš ty milosti, tak ti s ní zařídím interview.

George: To umím taky, na to nepotřebuju tvoji pomoc.

Pan M: Po tom včerejším večírku?

George: Tak já ti to podepíšu a ty to zařídíš s tou Roxanou.

Pan M: Večer se s ní setkáš. (*Pan M zmizí*)

George: Tak a teď si vyřídím své účty. (*Bere telefon a volá Jacka*) Pojd'te sem! (*Jack přichází*) Musíme spolu vyřídit některé věci. Zaprvé nechte zatknout Petera.

Jack: Za co?

George: Něco si vymyslete, to je jedno, chci aby byl za mřížemi.

Jack: Ale to nemůžete.

George: Vy mi nebudete říkat, co můžu, a co ne. Já jsem vládce této země. Já si můžu dělat, co chci. Vy jen máte plnit mé rozkazy. Dále chci nechat odposlouchávat vedení opozičních stran. Každý týden chci mít na stole zprávu, co chystají. Pak pošlete kytici růží slečně Roxaně, samozřejmě mým jménem.

Jack: A co to vyslání vojáků do sousední země, pane?

George: Pošlete je tam.

Jack: V rozpočtu ale nejsou na takové akce už peníze.

George: Nějak to zařídíte. Vezměte to třeba ze školství, to je jedno.

Jack: Ano pane.

Obraz 3.

Výstup 1.

(Georgiův pokoj. Na jedné straně jídelní stůl, luxusně připravený k večeři, na druhé straně velká postel /letiště/. George sedí u stolu, blíže ke středu jeviště, v ruce má malé zrcátko, upravuje si vlasy, rovná kravatu, stříká si sprej do bot a stříkne si jej i do úst a do podpaždí. Pan M chystá stůl, plní funkci obsluhy.)

Pan M: Za chvíli tady bude. Né, že ji budeš hned táhnout do postele. Dalo mi práci, než jsem ji přesvědčil.

George: Neměj obavy. Ale až ti řeknu, tak zmizíš. Rozumíš? Někdo klepe. *(George jde otevřít dveře, které jsou uprostřed scény.)* Vítám vás, milá slečno. *(Celou dobu hledí Roxaně upřeně do očí, které občas sjedou na poprsí.)*

Roxana: Dobrý den, pane prezidente.

George: Jsem rád, že jste hodila za hlavu to naše malé nedorozumění, a že přijmete mé pozvání na večeři.

Roxana: Už se stalo. Ale nebýt zde vašeho poradce, který mi vše vysvětlil, nevím, jestli bych vaše pozvání přijala. Váš přítel mi také slíbil exkluzivitu našeho interview. Doufám, že neporušíte své slovo, a že si sem zítra nepozvete jinou novinářku.

George: Slibuji. Jsem jen váš. (*Usazuje Roxanu*)

Roxana: Musím vás upozornit, že jsem zde jen kvůli interview.

George: Samozřejmě. Ale nejdříve si dáme večeři.

Roxana: Ještě nikdy jsem nebyla v soukromém bytě prezidenta.

George: Já také ne, tedy do teď. (*Pan M přináší jídlo na stůl, pomalu jedí.*)

Roxana: Jak se cítíte jako nový prezident naší země?

George: Cítím se jako prezident. Byl to můj velký cíl a sen. Vždycky jsem se chtěl stát prezidentem. Už v dětství jsem chtěl být velitel naší party. Avšak vždycky jsem byl svržen někým silnějším. Teď se mi můj sen splnil. A nikdo mě nemůže svrhnout. Rozumíte, nemůže. (*Rozchechtá se*)

Roxana: Co máte v plánu do budoucnosti, tedy myslím ve vaší funkci?

George: Chci vládnout této zemi jako její nejvyšší představený. Samozřejmě chci splnit své sliby ještě z doby, kdy jsem nebyl prezidentem.

Roxana: Ano vaše volební heslo bylo dát každému, co zaslouží. Co byste dal teď sobě, když už jste prezidentem? Co si zasloužíte?

George: Teď si zasloužím vás, krásná Roxano. Jako prezident si zasloužím tu nejlepší a nejkrásnější novinářku na Zemi. A to jste vy. *(Na Roxanu to zjevně mile zapůsobí)*

Pan M: Pan prezident samozřejmě myslel, že si zaslouží večeři s vámi.

George: Slečna Roxana určitě ví, jak jsem to myslel. Už vás tady nepotřebuju. Zmizte! *(Pan M zmizí.)* Teď bychom se mohli věnovat příjemnějším věcem než je politika.
(Tma)

Výstup 2.

(George a Roxana leží spolu v posteli, kolem postele poházené svlečené oblečení)

Roxana: Byl jsi úžasný!

George: Opravdu?

Roxana: Lepšího jsem nikdy neměla.

George: Vždyť jsem taky prezident!

Roxana: Jsi velký nezničitelný prezident. Ale nechtěla bych být v tvé kůži. Tolik zodpovědnosti. A tolik práce.

George: Víš, představoval jsem si to svoje vládnutí jinak. Myslel jsem, že budu pánem světa, že mi všichni budou sloužit, že budu skoro jako bůh, ale vůbec to není pravda. O většině věcí vlastně sám nerozhoduju. Vždycky to jen podepíšu.

Roxana: Ale vždyť to nebude tak zlé, ty můj malý kašpárku.

- George: To by ses divila. Státní pokladna je prázdná, sousední země nám hrozí válkou a já nemám žádné přátele. Takhle jsem si to nepředstavoval. Teď mám jedině tebe.
- Roxana: A co ten tvůj tajemník, s tím nejste přátelé?
- George: Ten? Ten vlastně vládne za mne.
- Roxana: Víš Georgi, chtěla bych být tvou ženou a mít s tebou dítě.
- George: No to nemyslíš vážně.
- Roxana: Myslím. Myslím, že bychom se k sobě hodili. A nebyl bys tak sám.
- George: Nevím, co mám odpovědět.
- Roxana: Řekni, že souhlasíš. *(George se nadechuje k odpovědi, když v tom vrazí do pokoje Generál Blacksmith)*

Výstup 3.

- Blacksmith: Pane prezidente, musím s vámi nutně mluvit. *(Roxana se lekne a zahálí se, George se zase naštvane napřímí.)*
- George: Co si to dovoluujete? Kdo vás sem pustil? A kdo vůbec jste?
- Blacksmith: Jsem generál Blacksmith. Musím s vámi nutně mluvit. Sousední země na nás zaútočila.
- George: Cože? Aspoň se otočte, když už jste sem tak vtrhnul, nevidíte, že je tu se mnou dáma?*(Generál se otočí zády k posteli, je čelem k divákům. Očkem ale občas pomrkává do postele.)* Tak mluvte.

Blacksmith: Eutanázie nám vyhlásila válku, pane prezidente.

George: Jak je to možné?

Blacksmith: Zaútočili na nás raketami vzduch-země. Náš obranný systém našťestí většinu střel zachytil. Teď postupují jejich pozemní jednotky k nám.

George: A co já s tím, to nemohlo počkat do rána? To jste sem musel tak vtrhnout? Uvědomte si, kdo jsem!

Blacksmith: Ve válečném stavu se stáváte nejvyšším velitelem, pane prezidente.

George: *(Tiše k Roxaně)* Konečně budu všem velet.

Blacksmith: Další kroky jsou na vás.

George: Co mi radíte generále?

Blacksmith: Já bych se nejprve snažil zastavit jejich postup a svolal bych válečnou radu. To je běžný postup při takových situacích.

George: A stávají se takové situace často?

Blacksmith: U nás poměrně často.

George: Dobře. Vydejte rozkazy k zastavení postupu nepřátelských vojsk a svolajte válečnou radu. Ale až na ráno. Teď jdu spát a už nechci být rušen žádnými blbostmi. Rozumíte! Odchod.

Blacksmith: Ano, pane prezidente. Svolám válečnou radu na 9.00. Dobrou noc!
Sbohem, madam. *(Zasalutuje a odejde. George vstane, obleče si župan a jde k telefonu)*

Výstup 4.

- George: Už je pryč miláčku. Můžeš vylézt. (*Vytáčí číslo, zvoní to, chvíli čeká*) Jak to, že to nebere? Kde sakra je? Haló, to jste vy, Jacku?
- Jack: Ano.
- George: Kde sakra jste?
- Jack: V posteli.
- George: Jo, vy jste spal.
- Jack: Ano, pane prezidente, je půl třetí ráno.
- George: Chci, abyste mi ráno do mé kanceláře nachystal velkou strategickou mapu a nějaké modely aut, letadel, tanků a tak. Budeme plánovat válku. Ráno bude válečná rada. Tak to všechno na ráno připravte. (*Položí telefon a jde si zase lehnout.*) Kde jsme to předtím skončili?
- Roxana: Jestli si mě chceš vzít.
- George: Vidíš jaká je situace. Teď se s tebou nemůžu oženit. Odložíme to na později.
- Roxana: Ale já tě chci teď! (*Rozepne košili*)
- George: Promiň, dneska už ne. Musím se vyspat na tu zítřejší poradu. Nezdá se ti, jako by nás někdo sledoval?
- Roxana: (Naštvaně) Ne! (Otočí se zády.)
(*Tma*)

Třetí dějství

Obraz 1.

Výstup 1.

- George: Tak pánové, co mi navrhuje?
- Blacksmith: Musíme zaútočit našimi jadernými prostředky. Nejlépe raketou z naší válečné lodi George.
- George: Tak vy jste po mně dokonce pojmenovali loď. To je milé.
- Stalone: Souhlasím, pane. Raketa s jadernou hlavicí bude na Eutanázii platit nejvíce.
- George: To přece nemůžeme udělat. Jistě máte i jiné řešení.
- Stalone: Samozřejmě. Můžeme z bombardéru svrhnout na Eutanázii atomovou pumu, pane.
- George: A něco bez jaderné reakce by nebylo?
- Blacksmith: Ne.
- George: Jak to, že ne? Vždyť máme letectvo, námořnictvo, pěchotu.
- Blacksmith: Není čas ani peníze. Atomová bomba je nejjednodušší, nejefektivnější a nejrychlejší způsob obrany.
- Blacksmith: Ale vy musíte dát povel k jadernému útoku. Na vás je rozhodnutí.
- George: Ale já nechci zabít tolik nevinných lidí jen proto, že jejich země na nás zaútočila. Musí být přece i jiný způsob jak se ubránit.

- Stalone: Pokud chcete, aby padlo mnoho našich vojáků, mnoho civilistů a mnoho měst a vesnic a pokud chcete být i sám ohrožen nepřáteli, tak se můžeme bránit i jinak. Chcete si, pane, vzít blaho naší země na svědomí?
- George: To je snad moje zodpovědnost.
- Stalone: Ano, pane, je to vaše zodpovědnost. (*George si zasmušeně sedne*) Jisté je, že musí mnoho lidí zemřít. Je nezbytné, abychom zaútočili razantně a totálně. Zničení našich nepřátel je nevyhnutelné, pane.
- Blacksmith: Musíme, zajistit bezpečnost naší země! Rozhodnutí je na vás.....Tak jak se rozhodnete? (*George se na chvíli odmlčí, generálové čekají na odpověď, ale lehce na sebe pomrkávají*)
- George: Nechte mi chvíli na rozhodnutí. Musím se pořádně rozmyslet.
- Blacksmith: Není moc času, musíte se rozhodnout co nejdřív, jsou v sázce životy vašich voličů. A ty nemůžete zklamat.
- George: Už jsem řekl. (*Naštvaně*) Vypadněte! (*Generálové zasalutují a odejdou*)

Výstup 2.

- George: To jsem to dopracoval. Vždycky jsem chtěl všem velet, chtěl jsem všem rozkazovat, chtěl jsem mít moc rozdrtit každého, koho se mi zlíbí. Chtěl jsem být velký vůdce, který si dělá, co chce. Myslel jsem, že když budu prezident, že mě budou všichni poslouchat. Myslel jsem, že když budu nejvyšší velitel, že budu velet celé armádě a zatím mi jen dávají na vybranou jestli zemřou naši nebo vaši. (*Zvoní telefon, George ho zvedá.*)
Co je?
- Jack: (*V telefonu*): Promiňte, že vás ruším, pane prezidente. Mám vám vyřídit vzkaz...

George: Nic nechci slyšet.

Jack: Ten vzkaz je od slečny Roxany.

George: Nechci nic slyšet!

Jack: Prý je to naléhavé.

George: Tak mi to přečtěte.

Jack: Milý Džordžíku, bude z tebe tatínek, jsem těhotná. Roxana

George: Cože? (*Chvíli pauza*)

Jack: Halo, jste tam?

George: (*výhruzně*) Jestli se to někdo dozví tak uvidíš. Budeš držet klapačku. Nebo ti ustřelím hlavu. Rozumíš. (*Naštvaně bouchne s telefonem.*) No to určitě, to jí tak budu věřit, určitě mě chce donutit, abych se s ní oženil. Nesmí se to dostat do televize. Kdo ví, jestli to nemá s někým jiným.

Výstup 3.

Pan M: Džordži, Džordži, Džordži, proč se neporadíš nejdřív se mnou, jsem přece tvůj poradce.

George: Protože nejsem idiot a umím se rozhodnout sám.

Pan M: Ale jak.

George: Dobře.

- Pan M: Špatně. Chceme na naše milé sousedy hodit tu atomovku.
- George: *(Chvíli přemýšlí)...(Rozhodnut)* Ale já jsem se rozhodl, že použití atomové pumy není zapotřebí.
- Pan M: Uděláš, co ti říkám já! Hodíš na ně tu atomovku a basta. Víš jakou máme dohodu.
- George: To neudělám, zemřelo by příliš mnoho lidí. Můžeš si vyhrožovat jak chceš. V tomhle ti nikdy neustoupím. Už jsem se rozhodl.
- Pan M: Takže neposlechneš můj rozkaz? Dobře, jak chceš. Podle smlouvy převezmu vládu a odpálím tu atomovku sám.*(Vytahuje abdikací list)* Podepiš abdikaci.
- George: Nepodepišu! Za žádnou cenu nedovolím, abys to udělal.
- Pan M: No když nepodepíšeš, tak to stejně udělám.
- George: *(Vytahuje pistoli)* Neuděláš!
- Pan M: Už zase? *(George začne střílet, vystřelí všechny náboje, M se chytá za hrudník, jako by opravdu dostal zásahy)* A, a, au, á *(Zase zvažní)* Vždyť víš, že mi nemůžeš ublížit. *(George bezradně hodí pistoli po panu M. Toho to opravdu zabolí)* Au!
- George: Tak přece jenom tě něco bolí. Já ti dám! *(Jde k panu M, se kterým se chce bít. Zaútočí na něj, ale pan M jej nějakým judistickým chvatem hodí na zem.)*
- Pan M: Tak naposled. Podepiš abdikaci. *(George vstane, jde ke stolu a podepíše abdikaci)* No vidíš! *(Pan M sbalí abdikaci a zmizí. George se mu snaží zabránit odejít, ale pan M ho odstrčí a George spadne na zem. George běží ke dveřím od své pracovny a snaží se je otevřít, bouchá do dveří)*

George: Pust'te mě! Jde o život. O miliony životů. (*Kope a bouchá do dveří, nakonec to vzdá. Sesune se na zem opřený o dveře*) Co jsem to jenom udělal. (*Možná, že se i rozpláče*)

Výstup 4.

Hlasatelka: (*Najednou naskočí na obrazovkách zprávy tv Meteor.*) Zvláštní zpravodajství. Prezident George před několika minutami překvapivě rezignoval na svou funkci. (*George vstane a jde si sednout do svého křesla, přitom pořád sleduje obrazovku.*) Prosím o přepojení do prezidentského sídla.

Pan M: (*V televizi*) Pan prezident neunesl tíhu zodpovědnosti, která byla v posledních hodinách na něj kladena a odstoupil ze své funkce. Zde (*Ukazuje abdikaci*) držím jeho abdikací list. Novým vládcem a hlavním velitelem se teď stávám já.

George: To se mi jen zdá.

Pan M: V této tíživé situaci, kdy je naše suverénnost napadnuta cizí zemí, jsem nucen učinit rázná opatření. A jsem nucen použít opravdu nejráznější řešení. Právě se na letadlové lodi George připravuje odpálení rakety s atomovou hlavicí. V zájmu naší bezpečnosti nám nic nezbyvá. Jménem lidu. Jménem míru. Jménem svobody.

George: Hajzl.

Pan M: Já jako nynější nejvyšší velitel nařizuji odpálení jaderné pumy na Eutanázii. Zahajte odpočítávání. (*V tv se zahájí odpočítávání jako když začíná nový film. George bere mezitím telefon*)

George: Halo, tady prezident George. Zastavte to! (*Naštvaně a zoufale mrskne telefon na zem. Mezitím běží odpočítávání a nakonec klasický atomový výbuch – hřib.*)

Hlasatelka: Odborníci předpokládají počet prvních obětí přibližně 5 milionů a dalších deset během několika týdnů či měsíců.

Výstup 5.

(*Přichází Roxana, v zářivých večerních šatech, George se ji lekne.*)

George: Kde ses tu vzala?

Roxana: Už je konec.

George: Máš pravdu, je to konec.

Roxana: (*Najednou zařve*) Ano, to je konec naší báječné reality show *Náš prezident!* (*Scéna se úplně přemění na velké televizní studio. Zadní stěny se rozjedou do boků, za nimi se objeví zářivá stěna s velkým nápisem *Náš prezident*. Kulísáci dovezou velký červený gauč a osudí s hlasovacími lístky. Roxana vezme George za ruku a dovede ho do křesla, kde se s ním posadí.*)

Obraz 2.

Výstup 1.

Roxana: Milý Georgi, stal ses hlavním hrdinou naší reality show *Náš prezident*. Stal ses obětí kamer naší největší, nejlepší a nejsledovanější televize *Meteor*. Jistě jsi překvapený. (*George se náhle změní ze smutného člověka zase v sebevědomého politika.*)

George: Musím se přiznat, že jsem. Co to má všechno znamenat, Roxano?

- Roxana: Neboj se, Georgi, všechno se brzy dozvíš. Teď mi řekni, jak se právě teď cítíš.
- George: Moc dobře ne. Trápí mě smrt tolika nevinných lidí. Nikdy jsem neměl dopustit, aby k tomu došlo. Tento den je černým dnem našeho národa.
- Roxana: To myslíš tu atomovou bombu svrženou na Eutanázii?
- George: Bohužel ano. Je mi to velice líto.
- Roxana: Těch stejně není škoda. Prosím režii o záznam útoku. (*V televizi záznam výbuchu*).
- George: Co to říkáte, slečno Roxano?
- Roxana: Ty mi vykáš, Georgi?
- George: Přece nebudeme rozvádět naše soukromé věci tady na veřejnosti, před tolika televizními kamerami.
- Roxana: Rozebírat můžeš, co chceš. Naši diváci vědí všechno.
- George: Co všechno?
- Roxana: Všechno. (*George se tázavě podívá na Roxanu.*) Ano, všechno. Ale mám pro tebe další špatnou zprávu Georgi. Žádné dítě s tebou nečekám. (*George se trochu podiví*)
- George: Ne?
- Roxana: Ne, ty by ses na něj ani nezmohl. V posteli jsi úplně dřevo.
- George: No, já bych si tyto intimní věci přece jenom nechal na potom.

- Roxana: Tak jak se cítíš teď, Georgi?
- George: (*Přetvařuje se*) Samozřejmě výborně.
- Roxana: I přes to, že ses stal obětí naší televize?
- George: Ano.
- Roxana: A nevádí ti, že posledních několik týdnů tě sledovaly miliony našich diváků?
- George: Miliony diváků? A kdy?
- Roxana: Ve dne i v noci. (*Roxana vstane a jde blíž k divákům*) Milí diváci, zůstaňte s námi po zbytek večera. George totiž čeká ještě mnoho překvapení, která si nesmíte nechat ujít. A jedno z nich právě přichází na scénu. Dobře se dívej, Georgi!

Výstup 2.

(*Na scénu přichází generálové Stalone a Blacksmith v doprovodu Girls z reklamy – přichází píseň „Holky, holky, holky“.* Inspiraci jak tuto píseň ztvárnit hledejte na <http://www.youtube.com/watch?v=5k5PrEU0Pn8>)

Píseň

- Blacksmith: Já je znám
a ty je znáš
tak si užijem
- Stalone: Tak jdem ven
večer je náš
my si užijem

Generálové: Dnešní večer je jenom náš
Chceme si užít
Dnešní večer je jenom náš
Chcem si užít
My si užijem

Girls: Holky, holky, holky

Generálové: Holky jako vdolky

Girls: Holky, holky, holky

Generálové: Jó holky ty mám rád

Výstup 3.

Roxana: Ano děkuji za krásnou píseň a teď zpět k našemu hrdinovi. (*Přisedá znovu ke Georgovi*) Tak jak se ti líbili naši zpěváci, Georgi?

George: Vždyť to byli oba generálové. A ty holky z reklamy.

Roxana: To je ale překvapení. A další překvapení je, že žádná válka se sousední Eutanázií není a nebyla. Všechno jsme si vymysleli.

George: A co ten jaderný výbuch?

Roxana: Pouhá fikce! Generálové jsou ve skutečnosti zpěváci známé popové skupiny Boys. A ty jsi nezavinil smrt milionů lidí. Naší armádě jsi nikdy nevedel.

George: To není pravda. Já že jsem nikdy armádě nevedel? Já jsem prezident tohoto státu a jakožto prezident jsem i nejvyšším velitelem armády.

Roxana: Georgi, tys to ještě nepochopil? Ty nejsi žádný prezident a nikdy jsi nebyl. Rozumíš? Byla to jen hra vymyšlená naší televizí a ty jsi byl hlavní hrdina, který jediný o ničem nic nevěděl!

George: Cože? Vodu, vodu prosím. *(Někdo donese Georgovi vodu).*

Roxana: Ano a už k nám přichází ředitel naší soukromé nezávislé báječné a nejsledovanější televize pan Martin Mahony alias Pan M.

Výstup 4.

(Přichází Pan M, mává divákům, jde ke Georgovi a chce mu podat ruku. George vstane chytne Pana M pod krkem a začne s ním cloumat. Roxana odejde.)

George: Proč jsi to udělal! Proč jsi to udělal?

Pan M: Zdravím vás přátelé. Georgi, pust' mě. Hned ti to vysvětlím. Udělal jsem to proto, tedy... vymysleli jsme tuto novou báječnou reality show, protože jsme potřebovali nějakou opravdovou bombu. Chtěli jsme dát našim divákům skvělou zábavu. No a když jsi přišel k nám do naší agentury a chtěl, abychom ti zajistili reklamní kampaň pro prezidentské volby, napadlo nás udělat tuhle show.

George: Takže vy jste mě sprostě využili!

Pan M: Podepsal jsi s námi všechny potřebné smlouvy, copak si nevzpomínáš. My za to nemůžeme, že sis je nepřečetl....Ale musím ti říct Georgi, pěkně jsi nám zvedl sledovanost, sledují tě miliony diváků na celém světě. To by tě mohlo potěšit. *(George už jen rezignovaně sedí a přemýšlí, je zamyšlený. Poslouchá, ale jako by přemýšlel nad něčím jiným)*

George: A jak jste to všechno zařídili, že jsem až do teď nic netušil?

Pan M: Tvou kancelář jsme přestěhovali do našeho studia. Kancelář, tvůj byt a vše kolem tebe jsme vybavili kamerami a odposlechy. Jistě tě zajímá, jak to žes mě nemohl zastřelit.

George: Teď už ne.

Pan M: Vyměnili jsme ti samozřejmě ostré náboje za slepé. Do tvé kanceláře také vedlo několik tajných vchodů. A skoro všichni, kdo se s tebou stýkali, byli najatí herci. Třeba i tvůj asistent Jack. Podívej, támhle sedí v třetí řadě. *(Ukazuje do publika.)* Ahoj Jacku! A teď přijde další překvapení.

Výstup 5.

(Přichází Roxana s Petrem.)

Roxana: Dámy a pánové, přivítejte pořádným potleskem našeho vzácného hosta, prezidenta Amnézie, pana Petera.

Pan M: Tak co, Džoordži, podáš si ruku s opravdovým prezidentem?

George: On že je prezident? Já jsem prezident!

Pan M: Ne, Georgi. Toto je opravdový prezident naší země. Ty prezidentem nejsi a nikdy jsi nebyl. *(George si jakoby nepřítomně potřese s Peterem rukou.)*

George: To není možné. *(Chytne se za hrudník a opře se do křesla)*

Peter: Ale je.

Pan M: Pan prezident nám za chvíli vylosuje výherce naší divácké soutěže, a proto neodcházejte od obrazovek. Za chvíli se vrátíme. *(Pan M a Peter odcházejí.)*

(Jingl-reklama. V obrazovkách běží nějaká reklama bez zvuku.)

Výstup 6.

Roxana: Tak si to, Georgi, shrňme. Nejsi a nikdy jsi nebyl prezidentem Amnézie. Není žádná válka. Na Eutanázii žádná bomba nepadla. Já tě nemiluju, nečekám s tebou v žádném případě dítě, stal ses obětí televizního průmyslu. Miliony diváků tě sledovaly i jak sedíš na záchodě. Rozumíš tomu? *(Georgovi se udělá zle.)*

George: Zavolejte mi prosím doktora. Je mi zle. *(Drží se za hrudník a jako by omdlí. Někdo přiběhne a odtáhne George do zákulisí.)*
(Jingl-končí reklama.)

Roxana: A už jsme zase zpátky. Georgovi se bohužel během reklamy udělalo špatně. A proto si šel odpočinout do zákulisí. Snad to nebude tak zlé. A my toho využijeme a vylosujeme výherce naší soutěže. Proto zde znovu přivítám pana ředitele Mahonyho a pana prezidenta, který nám vylosuje výherce. *(Přichází pan M s Petrem)*

Výstup 7.

Pan M: Jsme zase zde, přátelé. Přístupme tedy k losování. Výherce naší první ceny se stane novým hrdinou naší nové bombastické reality show Milionář.

Roxana: Poprosím pana prezidenta, aby vylosoval jednoho výherce. *(V osudí jsou čísla sedadel v divadle. Peter vylosuje číslo.)*

Pan M: A výhercem se stává číslo....

Peter: 24 *(Bod'ák ukáže na výherce v hledišti)*

Roxana: Stáváte se novým multimilionářem a také novým hrdinou naší budoucí reality show. *(Všichni tři jdou do hlediště pográtulovat. Roxana přidá i pusu /pokud výherce bude muž/. Poté se hned vrátí zase na jeviště.)*

Roxana: Ještě jednou bych chtěla poděkovat našemu panu prezidentovi, že se podílel na našem show. *(Peter se ukloní a pomalu odchází s panem M).*

Obraz 3.

Výstup 1.

Roxana: Děkujeme vám pánové. A teď si pustíme několik zajímavých okamžiků z celé naší show. *(Video č. 1 - s Roxanou v posteli.)* Tady to jen hraju a příšerně se nudím. *(Video č. 2)* Tady se snaží zastřelit pana M. *(Video č. 3)* A tady znovu. *(Video č. 4 – Georgův děkovný projev)* Tady se stává falešným prezidentem. *(Video č. 5)* A tady podepisuje abdikaci. *(Video č. 6)* Tady sleduje výbuch jaderné bomby. *(Video č. 7- scéna se mění na reality show)* A tady vůbec nechápe, co se děje. Právě dostávám zprávu, že se lékař k Georgovi ještě nedostavil. A proto se podíváme do zákulisí, jak se Georgovi právě daří. George měl možnost sledovat sestřih, který jste právě viděli, spolu s vámi, a tak jsem zvědavá, co nám k tomu řekne.

Výstup 2.

(Rozevře se scéna za ní je už jen prázdná scéna se židli a zavěšenou lampou, na které se houpá George oběšený na vlastní kravatě. Roxana, když jej uvidí vykřikne hrůzou a omdlí. Hned poté se v obrazovkách spustí smyčka s atomovým výbuchem, pomalu zhasne světlo. Nakonec tma, vypne i tv. A konec.)

KONEC